

НИКОЛАЙ ХАЙТОВ КУКУВИЦА КУКА

chitanka.info

Пролетта има много вестители, но кукувицата няма съперник, макар гласът ѝ да не е звучен като на славея и трепетен като на чучулигата. Нейното кукане, уж просто и еднакво, е натръпнало с толкова порив и нежност, че едва ли друг някакъв звук изразява тъй ясно и силно усещането за пролет.

Чуе ли се „ку-ку“, замирисва ти и на теменуга, и на кукуряк, и на игличе. Прозвучи ли тоя призив, сънените дървета развиват пъпки и пускат неогъглената зелена шумица. После под същото „ку-ку“ филизите потеглят нагоре и цялата земя се залюлява в буйния ритъм на пролетта.

Че има нещо вълшебно в кукането на кукувицата, някаква магия, уверяват и народните поверия: „Както те закука кукувицата, така ще караш цялата година...“ Ако те завари с пълен джоб — така ще ти върви — на пълно. Ако те свари влюбен — на любов ще ти върви. Ако си на път — ще пътуваш цялата година... Най-лошата клетва е: „Кукувица да не чуеш!“ Има и поверие: чуе ли болен кукувицата — през тая година няма да мре. Затова на времето гледали да попримъкнат болника навън, за да чуе овреме спасителния глас.

Истински празник е било първото обаждане на кукувицата и за овчарите, и за хайдутите. „Ето, закука кукувицата, момчета, страшно няма!“ — разказва в своите спомени войводата Панайот Хитов как ободрявал посърналите свои момчета. Овчарите също чакат кукувицата, орачите и те — да почнат да сеят фасула и пшеницата.

Та кукането на кукувицата е не само предизвестие и зов, то е и предсказание, и заклинание, повратна точка в сменяването на сезоните.

И въпреки това кукувицата не извиква обич — снасяла била яйцата си в чужди гнезда и оставяла на другите птици отглеждането на своите малки. А кой се е запитал защо е така? На какво е отстъпил майчинският ѝ инстинкт, в името на какво се е пожертвувал? Защо Природата я е лишила от радостта да се грижи за своите малки, да оправя с човка рошавите им перца, да усеща до своето топлите им сърчица? Случайност ли е това, или прищявка? Или пък наказание? И в името на какво е тая необикновена жертва?

А може би Природата ѝ е отнела майчинството, за да се посвети напълно тя на призиванието „Вестителка на пролетта“.

Заради това кукувицата търпи смъртни несгоди. Идва у нас още в началото на април и често тъй нареченият „кукувичи сняг“ я затрупва.

Горката птица зъзне и трепери. Но не е имало случай да закъснее или пък да се върне откъдето е дошла. Знае, изглежда, че болни и здрави я очакват да оповести пролетта със своето изстрадано, радостно и заклинателно „ку-ку“.

А ние ѝ се гневим: измамница била, мързелива и не зная каква си. Измерваме с нашата груба, човешка мярка едно от най-чудесните хрумвания на иначе суровата Природа — да сбере ароматите, стоновете и тръпките, надеждите и възторзите на вълшебството *Пролет* в един-единствен, всепроникващ звук! В едно само „ку-ку“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.